

הטעם עשר ולא עשרה ? אלא עשר בכל מקום הוא בעלי שכינה, שאינה ביחסון, כגון זה (מלכים א י) עמד על שני עשר בקר. השכינה אינה ביחסון, שהרי היא עמדת רם זים לסתור של מעלה שחר מכם (ה). הרי שכינה יתרה על אותויחסון, שאינה ביחסון. וכך הלאה נותניםיחסון יותר. והיא במנין בجريدةות, לא אמריחסון יותר, אלא תוספתאות, והיחסון בجريدةות) פניו עשתי, והרי פרשנה. ובכל מקום שנופותאותיות בגון זה, זה לجريدةות. פניו האמיןון אחיך, שמספיק אמןון. ובצד הקדשה גורע אותן, והיא תוספת.

רבי חייא פמח ואמר, (זהלים כד) עטה אור בשלמה נוטה שמים ביריעה. פסוק זה פרשנה, שפשברא הקדוש ברוך הוא אלה העולם, התעטף באותו אור קדמון וברא בו שמים.

ובא ראה, אור וחשך (^{לא}) קיימא אחד. אור מצד הימין, וחשך מצד השמאלי. מה עשה הקדוש ברוך הוא ? שטאם כאחד וברא מהם שמים. מה זה שמים ? אש ומים שטאם כאחד ועשה שלום ביניהם. וכשנתנו כאחד ומתח אומם, מתח אומם ביריעה ועשה מהם אותן, וזה נקנותה יריעה. ירידות, שהרי מאות זו התפשטו אור ונעשו ירידות. וזה שטחן את המשכןفعשה עשר ירידות. ושבעה רקיעים הם מתחים, גנווים בגוניה עליונה, כמו שברואה, ורקיע אחד שעומד עליהם. ואלוונו רקיע אין גון ואין

למהוי בדקאות. עשר, מי טעם עשר, ולא עשרה. אלא עשר, בכל אחר אליו בלא שכינפה, דלאו איה בחושבנא בגונא דא (מלכים א י) עומד על שני עשר בקר, שכינפה לאו איה בחושבנא, דהא איה קיימא לעילא, דכתייב, (מלכים א י) והם עלייהם מלמעלה. ובאלין דוכתי דרמייז לזרא דלעילא דחסר מנהון, (ס"ה) הא שכינפה יתר על ההוא חשבנא, דלאו איה בחושבנא.

レスטר אחריא, יהבי חשבנא יתר, ואיה במנינה בجريدةו, (ר"א לא תמא חשבנא ותיר לא תוספתאת וחושבנא בجريدةו) פגון עשתי, והא אוקמוה. ובכל אחר דאתון אהוטספן, בגונא דא, איה לجريدةותא. פגון (שמואל ב יג) האמיןון אחיך, דסגיא אמןון. ובסטרא דקדושא, גרע את ואיהו תוספת.

רבי חייא פמח ואמר, (זהלים כד) עיטה אור בשלמה נוטה שמים ביריעה. הא קרא אוקמוה, דבד ברא קדשא בריך הוא עולם, אתעטף בההוא אור קדמאה, וברא ביה שמים.

והא חייא, אור וחשך (ר"א לאו) בחדא הוא. אור מסטרא דימנא, וחשך מסטרא דשמאלא. מי עבר קדשא בריך הוא, שתף לוון בחדא, וברא מנהון שמים. מי שמים. אש ומים. שתפן בחדא, ועביד שלם בינייה. ובכ אתקלילו בחדא, ומתח לוון, ביריעה מתח לוון, ועביד מנהון את ר' ודא אקרי יריעה. ירידות, דהא את דא אתפסית מגיה נהירו, ואתעבידו ירידות, הדא היא דכתייב ואת המשכן תעשה עשר ירידות.

ושבע רקיעין אינון מתייחין, גניין בגניין עלה,